

Nasveti in opombe za vrste nevarnosti

Fizikalne nevarnosti

Nevarne lastnosti zmesi se lahko razlikujejo od nevarnih lastnosti posameznih sestavin v taki zmesi. Na primer zmes vnetljive in oksidativne snovi je lahko eksplozivna. V praksi so za razvrstitev fizikalnih nevarnosti na voljo naslednje možnosti:

1. poiskati je treba testne podatke, na podlagi katerih je bila opravljena razvrstitev za prevoz, in ob upoštevanju teh podatkov ugotoviti razvrstitev v skladu z uredbo CLP,
2. poiskati je treba podatke iz zanesljivih virov in jih uporabiti,
3. opraviti je treba ustrezne teste.

Pri uporabi možnosti 1 je treba upoštevati, da se pri prevozu uporablja hierarhija nevarnosti, kar pomeni, da je bolj resna nevarnost pomembnejša od manj resne. To načeloma ne velja za razvrstitev v skladu z uredbo CLP razen v nekaterih okoliščinah; na primer testi v zvezi z vnetljivostjo se zaradi jasno znanih razlogov ne izvajajo za morebitno eksplozivne snovi ali zmesi. Na splošno sama razvrstitev za prevoz ni zadostna, ampak je treba upoštevati tudi dejanske testne podatke.

Možnost 2 je izvedljiva samo pri preprostih fizikalnih nevarnostih, na primer vnetljivosti tekočin. Uporabi se lahko podatek o plamenišču, pridobljen iz zanesljivega vira, vendar je tak podatek malokdaj na voljo za zmesi.

Za možnost 3 so ustrezne informacije na voljo v Smernicah za izvajanje meril CLP.

Ko se za namene razvrščanja izvajajo novi testi glede fizikalnih nevarnosti, jih je treba izvesti v skladu z ustreznim in prizanim sistemom kakovosti (npr. GLP) ali v laboratorijih, ki izpolnjujejo ustrezno priznane standarde (npr. ISO 17025). Glejte razdelek „Pomoč pri pogostih vprašanjih“, ID 268.

Nasveti in opombe za vrste nevarnosti

Nevarnosti za zdravje

V praksi so podatki, povezani z zdravjem, le redko na voljo za posamezno zmes. Vendar so lahko ustrezni, zanesljivi in znanstveno dokazani podatki zelo pomembni za razvrščanje, kadar so na voljo. Obstajajo lahko na primer podatki, da zmes pri ljudeh povzroča preobčutljivost. Na razvrstitev nevarnosti za zdravje vplivajo tudi nekateri fizikalno-kemijski parametri: upoštevati je treba vrednost pH zmesi, saj lahko povzroči jedkost in draženje; morda je treba izmeriti tudi kinematsko viskoznost glede strupenosti za vdihavanje.

Večinoma bo treba kot podlago za razvrstitev nevarnosti za zdravje, ki so povezane z zmesjo, uporabiti podatke, ki so na voljo za posamezne snovi v zadevni zmesi. Za nekatere nevarnosti, in sicer akutno strupenost, jedkost ali draženje kože in resne poškodbe/draženje oči, se zmes razvršča v skladu s teorijo seštevanja učinkov: upošteva se, da vsaka sestavina prispeva k skupni nevarnosti sorazmerno z močjo in koncentracijo. Pri učinkih omamljanja in draženja dihal je treba upoštevati, da se učinki seštevajo, razen če so na voljo dokazi, da se ne seštevajo. Za posamezne kategorije nevarnosti obstajajo specifične metode, na podlagi katerih je mogoče splošno razvrstitev določiti z izračunom dodajanja (oddelek 3.1.3.6 Priloge I k uredbi CLP, oddelek 3.2.3.3.4 Priloge I k uredbi CLP, oddelek 3.3.3.3.4 Priloge I k uredbi CLP, oddelek 3.8.3.4.5 Priloge I k uredbi CLP).

V uredbi CLP se večina izračunov razlikuje od izračunov, uporabljenih v skladu z direktivo o nevarnih pripravkih (DPD), zato prejšnjih ugotovitev ni mogoče uporabiti. To velja zlasti za akutno strupenost, draženje kože in oči ter strupenost za razmnoževanje, za katere so mejne koncentracije v nekaterih primerih zdaj strožje. Zato bi lahko bila zmes, ki je že bila razvrščena v skladu z DPD, zdaj prerazvrščena v kategorijo bolj resnih nevarnosti. Tudi če zmes ni bila razvrščena v skladu z DPD, je lahko zdaj razvrščena v skladu z uredbo CLP. To je treba natančno preveriti.

Nasveti in opombe za vrste nevarnosti

Nevarnosti za okolje

Med nevarnosti za okolje spada zdaj le razred „Nevarno za vodno okolje“. Intrinzično nevarnost za vodne organizme predstavljajo akutne in dolgotrajne nevarnosti, zato je zadevni razred razdeljen glede na ti dve kategoriji nevarnosti. Kategoriji za razvrstitev akutnih in dolgotrajnih nevarnosti se uporabljata neodvisno.

Običajno informacije o strupenosti za vodno okolje niso na voljo za zmesi. Kadar so informacije o strupenosti za vodno okolje na voljo, jih je mogoče uporabiti za razvrstitev. Na splošno je treba kot podlago za ugotavljanje pravilne razvrstitve nevarnosti, povezane s končno zmesjo, uporabiti razvrstitev posameznih sestavin. Izračuna se ponderirana vsota, pri čemer se uporabljajo množilni faktorji („M-faktorji“). Cilj uvedbe M-faktorjev je zagotoviti, da se pri razvrščanju zmesi bolj obtežijo zelo strupene snovi, pri čemer jih morajo določiti proizvajalci, uvozniki in nadaljnji uporabniki za snovi, razvrščene kot akutno nevarne za vodno okolje iz kategorije 1 in/ali kronično nevarne za vodno okolje iz kategorije 1 (glejte oddelek 1.5.2 Smernic za izvajanje meril CLP).

Uvoznikom ali formulatorjem ni treba za določanje razvrstitve nevarnosti za vodno okolje pridobiti nobenih novih testnih podatkov.

Nasveti in opombe za vrste nevarnosti

Nevarno za ozonski plašč

Če zmes vsebuje 0,1 % snovi, ki je nevarna za ozonski plašč, je treba zmes razvrstiti skladno s tem.

Lastnosti, ki so prevzete iz DPD in ki jih je treba označiti s stavki za označevanje (stavki EUH).

Nekatere fizikalne lastnosti in lastnosti z vplivom na zdravje, ki niso bile vključene v GHS, so bile v uredbo CLP prevzete iz DPD. Te lastnosti in z njimi povezani stavki EUH so navedeni v Prilogi II k uredbi CLP, v DELU 1: DODATNE INFORMACIJE O NEVARNOSTI. Te lastnosti je treba upoštevati pri ocenjevanju nevarnosti.

